

9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

† «Ἄπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα».

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (†444).

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΣΤ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Στὰς δὲ ἵερεὺς ἐνώπιον τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοισι τῷ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἄμην, ἀρχεται ὁ ἵερεὺς φάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ὕχος πρὸς Πατέρα

X οἱ στο ὥστα νε ε στη η εκ νε ε κρων ḡ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα οἱ σα α με νος ḡ
ἔτερον

Ὕχος πρὸς Πατέρα

X οἱ στο ὥστα νε ε στη η εκ νε ε κρων ḡ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα οἱ σα α με
νος ḡ

νος ḡ

Τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἔξακις, τοῦ ἵερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(Ἑξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἔκλείπει καπνὸς ἔκλιπέτωσαν· ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

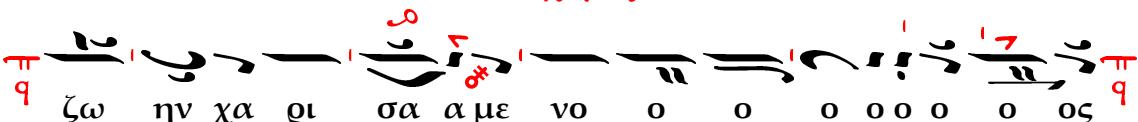
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἰερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ο διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἰερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ· «Κύριε, ἐκέκραξα».

Ἄχος Λαρ

μουν ουν Ku v v θι i i i ε π q Ku θι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε η ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ou προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου π q εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Ku v v v
θι i i i ε π q

K α τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου π q ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου π q ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου
θυ σι α ε σπε θι i νη η ει σα κου σον μου Ku v
v v θι i i i ε π q

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

H ου Ku θι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ v
ρανπε θι o χης πε θι tα χει λημου π q

M η εκκλι νης την καρ δι ανμουεις λογους πο νη θι
ας Δ του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις π
ταις

Σ uv αν θρω ποιε ερ γα ζο με νοις την α νο μι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π

Π αι δεν σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου π

Ο τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο κι
αις αν των δ κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυτων π

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν δ ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης π
δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρατον Α α δην π

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
μου δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου π

Φ Φανπα γι δαμοι
ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι Δκαι α πο σκαν δα λωντων ερ γαζο με νων την α νο

μι αν π
μι αν π

Π Παντα ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι Ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω π
θω π

Φ Φανπα γι δαμοι
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην π
προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην π

E Ει δαμοι
κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω π
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω π

E Ει δαμοι
ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου π
ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου π

και συ εγνως τας τρι βους μου π
και συ εγνως τας τρι βους μου π

E Ει δαμοι
ν ο δω τα αν τη η ε πορευ ο μην Δ δαμοι ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι π
ψαν πα γι δαμοι π

K Και συ εγνως τας τρι βους μου π
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ δαμοι και συ η ην ο ε πι γι νωσκων με π
πον Δ δαμοι και συ η ην ο ε πι γι νωσκων με π

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
 εκ ζη τω αντηνψυ χην μου ¶
E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει
 η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω αντων ¶
P ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
 θην σφο δρα ¶
P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο
 τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶
E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δ του ε ξο
 μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ¶
E με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
 δω ως μοι ¶
E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ¶ Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου ¶
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ εις
 την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ¶

Στίχ. α'. Ἐὰν ὀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε τις ν πο

 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

 ε ε ε ε στιν

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας προ σδε

ξαι A γι ι ε Ku ν ν ν ρι ι ι ι ε και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν α μαρ τι ι ι ων ο τι

μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α α α α

 στα α α α σιν

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Ku ν ρι ι ι ι ον

K^{Πα} ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αν την και δο τε δο ξαν εν

αν τη τω α να σταν ι εκ νε ε ε κρων ο τι αν

τος ε στι ι ι ιν ο ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων

Πα ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α

vo μι ω ω̄ ων η η η η μων π
Στίχ. γ. Ἀπὸ φυλακῆς προωῖας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 προωῖας π ελ χ πι σα τω I σρα ηλ ε πι τον Ku ν
 οι ι ι ι ον π
Πα Δ ευ τε λα οι ν μνησω ω μενκαι προ σκυ νη σω μεν
π Χρι ι στον π δο ξα ζον τες αν τον την εκ νε κρων A
 να α α α στα α α α σιν π ο τι αν τος ε στι ι
Δι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων π ο εκ της πλα
 νη ης του ε ε εχ θρου π τον κο ο ο σμον Δι ι ιν τρω
 σα α α α με ε ε ε νος π
Στίχ. δ. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ χ εκ πα σω ων
 των α νο μι ω ων α α α αν τον π
Πα E ν φρανθη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε
 με λι α τη ης γης π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην π i δου γαρ
Μ Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

Πα ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε ε
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν χ

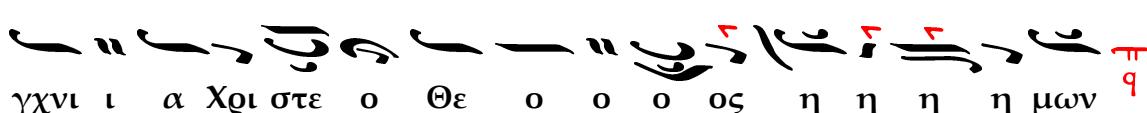
παν τες οι οι λα α α οι
T Πα ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
 μας πα θον τα και τα α φε εν τα και α να
 σταν τα α εκ νε ε κρων υ υ μνη σω ω μεν λε ε ε ε
M
 γο ο ο ον τες στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ
 κλη σι ι α αν σου χρι ι στε και ει ρη νευ σον την
 ζω ην η η μων ως α γα θος και φι λα α α αν
 ρω ω ω πος

Στίχ. Σ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να
T Νη Πα ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι

Πα

 α α να α α ξιιιοι δοξολογιαν

 προσφερομενη α φατωσου ε ευσπλαα

 γχνιια χριστεο Θεοοοοοσηηηημων π

 οτι Σταυρον κατεδεεεξωκαιθανατονανα

 μαρητεινατωκοσμωδωρησητηνΑναα

 σταασινωςφιλαααανθρωωωπος π

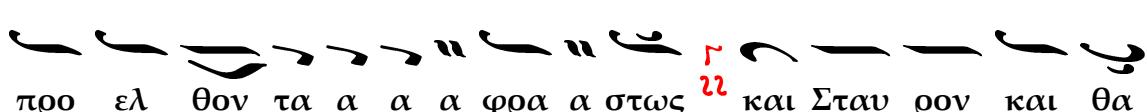
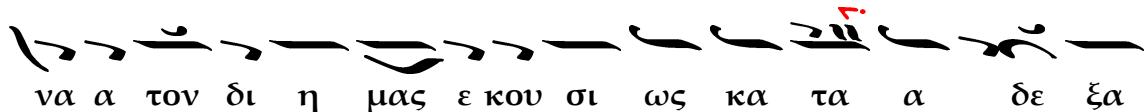
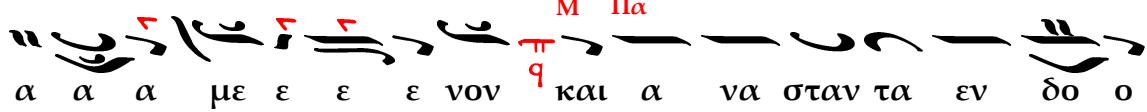
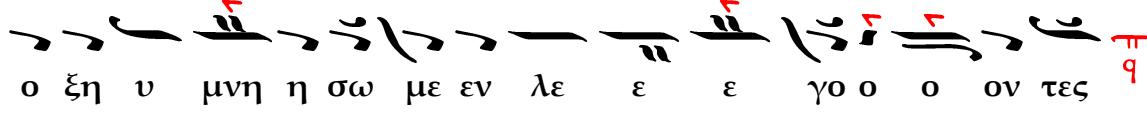
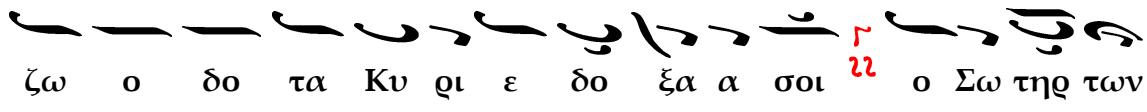
Δόξα. Ό αύτός.

Δ Πα

 οξαΠατρικαιγιωωκαιΑγιωΠνεε

 εευμαααατι π
T Νη Πα

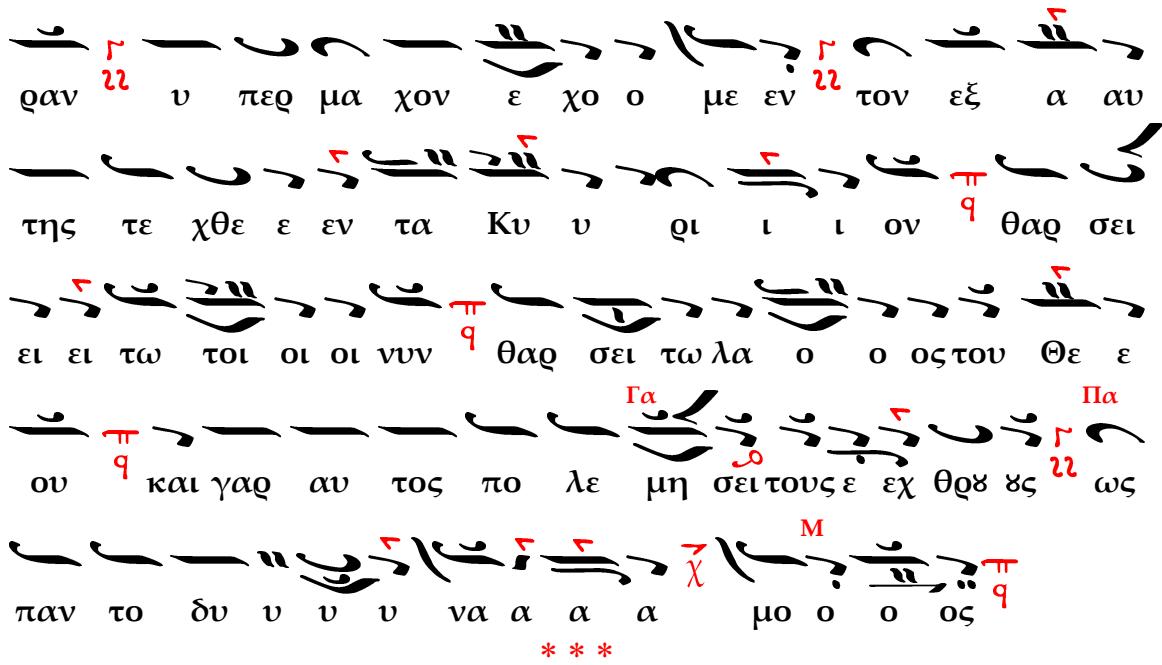
 οντωΠατρισυνανααρχονκαισυναιδιοον

 Λοοογονπαρθενηνηδυοσ

 προελθονταααφρααστως καιΣταυρονκαιθα

 ναατονδιημαςεκουσιωςκατααδεξα

 αααμεεεενονκαιαναστανταενδοο

 οξηνμηησωμεενλεεεγροοοοντες

 ζωοδοταΚυριεδοξαασοι καιοΣωτηρτων

ψυ χω ω ω ων η η η η μων π
ψυ χω ω ω ων η η η η μων π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Kαι νῦν καὶ α ει ει καὶ εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α α μην π
Tην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ωπων
σπα α ρει ει ει σαν π και τον Δε σπο τη ην τε ε
κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ον
πυ ν ν λην π μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
Παρ θε ε ε ε ε νον π των Α σω μα τω
ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
ον ρα α νος π και να ο ος της θε ε ο ο ο
τη η η η τος π αν τη το με σο τει χον της εχ θρας
κα θε ε λον ον σα π ει ρη νην αν τει ση η ξε ε
και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ω ξε π
ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν

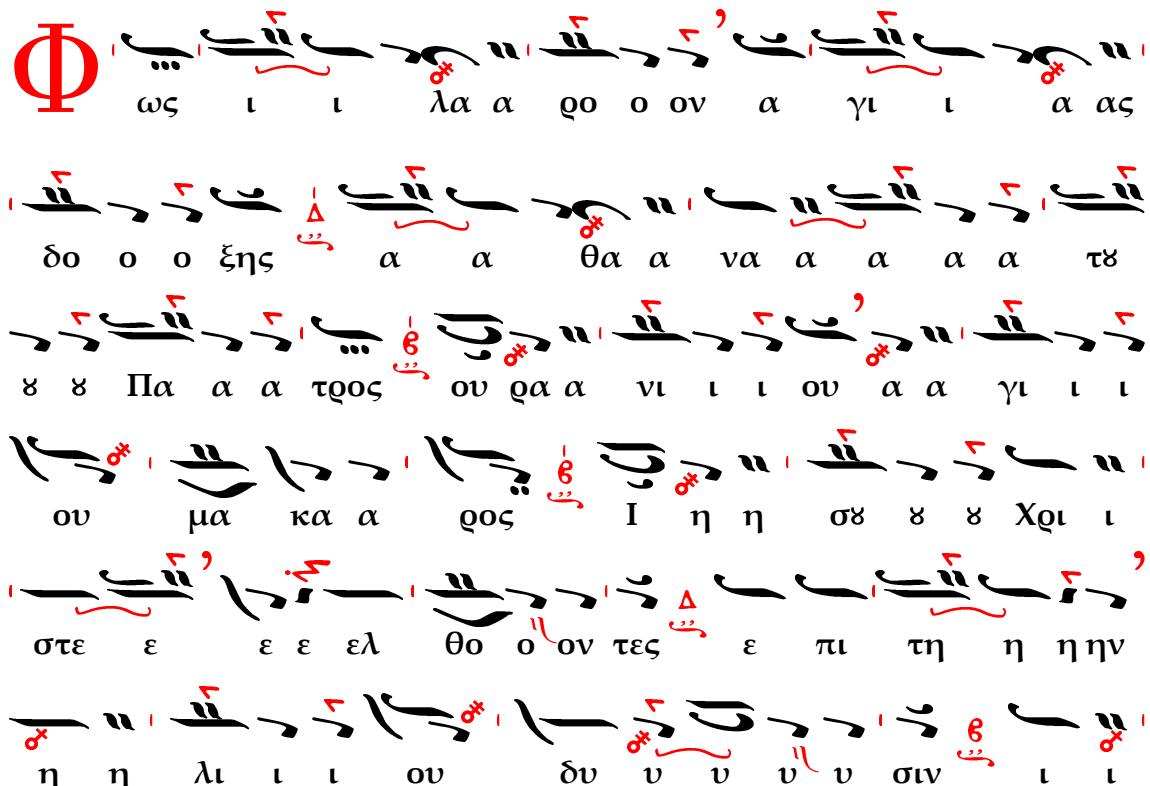

Εἶσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἴδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γείτε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ Ἐσπέρας.

Τίχος Πα φ

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
 πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 Π

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Δ εἰς τόπον Δ

χλόης Δ ε κει με κα τε σκη νω σεν Δ

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σαςτας η με ραςτηςζω ης μ8 ¶
Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ
 φοβηθήσομαι κακά Δ
Δ ο τι συ ν μετ ε μ8 8 8 ει Δ
Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

 πα σαςτας η με ραςτηςζω η ης μ8 8 8 ¶
 * * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἔκτενής.

Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποχρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον
Στιχηρὸν τῆς Ὁκτωήχου.

Ὕχος Πα φ

Τ^{Πα} ω πα θεισου χρι στε πα θων η λεν θε ρω θη μεν **Δ**
και τη α να στα σεισου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν **Κυ**
ρι ε δο ο ξα α σοι **π**

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ὕχος Κε φ

Χ α να στη τω ο Θε ος **υ** και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αν του **υ** και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αν του **υ** οι μι σουντεςαν τον **υ**

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται **υ** Πα σχα και νον Α γι ον **υ** Πα α σχα
μι στι κον **υ** Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα χρι

στος ο λυ τρω της ^q Πα σχα α μω μον ^u Πα σχα
 με γα ^q Πα σχα των πι στων ^q Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^q Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους ^q

^x Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^q ως τη
 κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος ^q

Δ ^{Kε}
 ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
 λι στριαι ^q και τη Σι ων ει πα τε ^u δε χου παρ η
 μων χα ρας ευ αγ γε λι α ^u της Α να στα σε ως χρι
 στου ^q τερ που χο ρεν ε ^u και α γα αλ λου I
 ε ρου σα λημ ^q τον Βα σι λε α χρι στον ^u θε α
 σα με νη εκ του μνη ματος ^q ως νυμ φι ον προ ερ
 χο ο με νον ^q

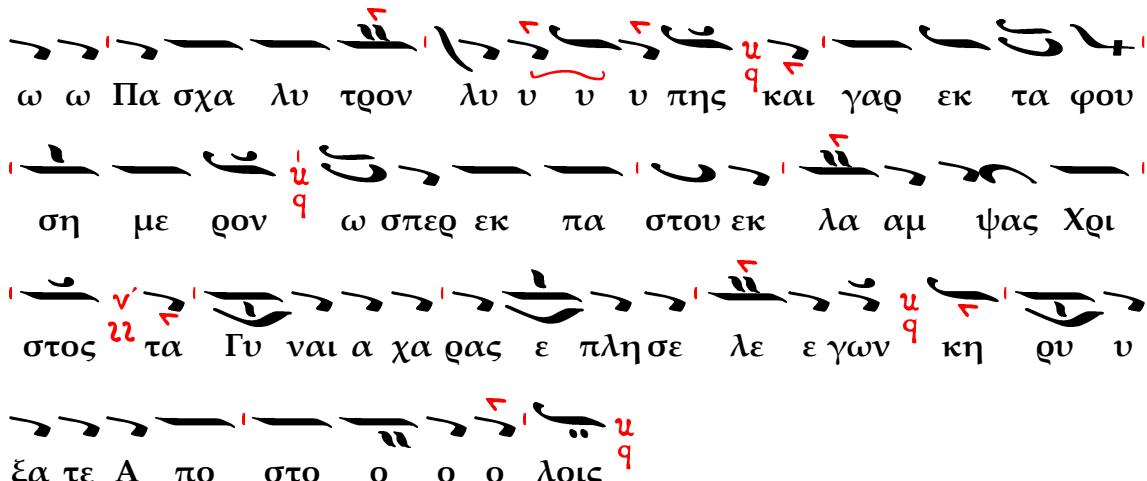
^x Ον τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
 προ σω που του Θε ου ^q και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

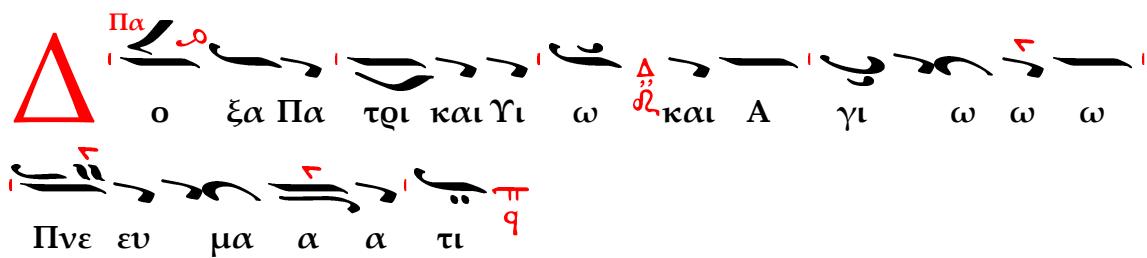
A ^{Kε} ι Mu ρο φο ροι γν ναι αι κες ^v ορ θρουβα θε ε
ος ^v ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Zω ο
δο ο ο ο του ^u ^q εν ρον Aγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^u ^q και αν τος προσ φθεγ ξα με νος αν ται αις
ον τως ε λε γε ^{B8} ^o τι ζη τει ει ει τε ^z ^q τον ζων τα με
τα των νε κρων ^o τι θρη νει ει ει τε ^z ^q τον αφ θαρ τονως
εν φθο ρα ^o α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ^Δ ^q τοις αν
του ον Μαθηταις ^u ^q

X Av τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Ku
ρι ος ^u ^q α γαλ λι α σω με θα ^q και εν φραν θω μεν
εν αν τη ^u ^q

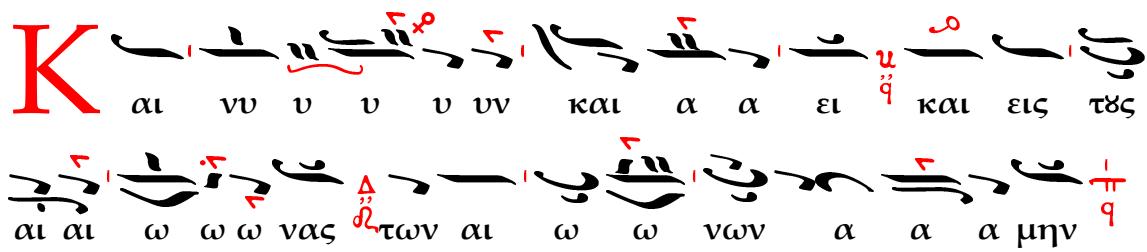
Π ^{Kε} α σχα το τερ πνον ^u ^q Πα σχα Ku ρι ον Πα σχα ^u
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^q Πα σχα
εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^v ω ω

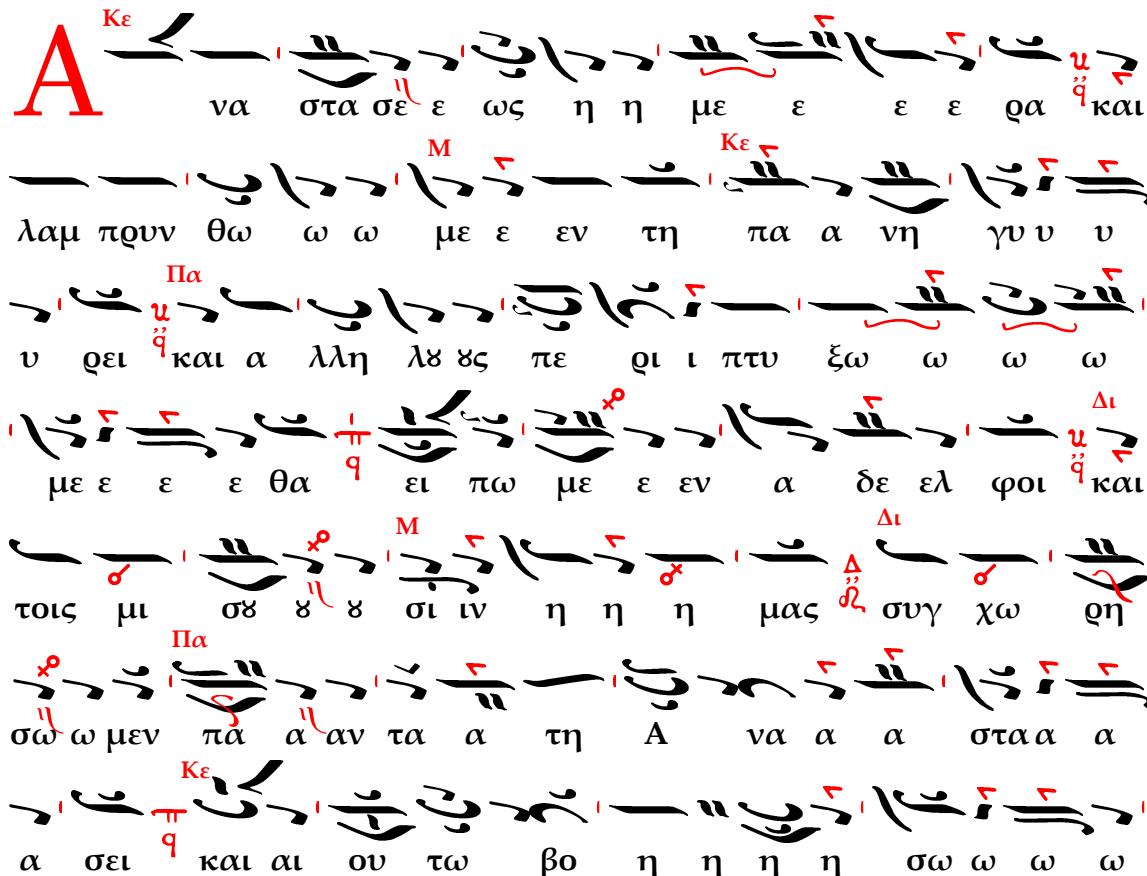
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ v v πης ^qκαι γαρ εκ τα φου
 ση με ρον ^q ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος ^uτα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^qκη ρυ v
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις
Ἅχος πά πα φ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και γι ω ^Δκαι Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι ^π

K αι νυ v v ν ν ν και α α ει ^u^q και εις τρις
 αι αι ω ω ω νας ^Δτων αι ω ω νων α α α μην ^q

A ^{Κε} να στα σε ^Δε ως η η με ε ε ε ε ρα ^qκαι
 λαμ πρων θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ ν υ
 ν ρει ^{Πα} ^u και α λλη λτρις πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^q ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} ^u και
 τοις μι σθ ρις σι ιν η η η μας ^Δσυγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Πα} ^q και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν **υ** χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων **δ** θα να
κε
 τωω θα α να τον πα τη η η σας **π** και τοις
πα
 εν τοιοις μνη η η η μα α α α σι **ζω** ην
δ
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη φάλλεται τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο ιερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ο λαός· Ἄληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολούθως·

Ο ιερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο λαός ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ιερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ο λαός ἀντιφωνεῖ· Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
